

[Indenrigsministeren.]

ning til nu kun skulde gælde i begrænset Omfang. Denne Bestemmelse udgik, efter Henstilling af Justitsministeriet, af Lovforslaget, da Justitsministeriet gav Udtryk for, at man vilde optage Bestemmelsen i Forslag til Lov om Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje; men denne Bestemmelse blev dog ikke medtaget ved den nævnte Lovs Vedtagelse paa Rigsdagen.

Som § 10 i det nu foreliggende Lovforslag er bl. a. optaget en Bestemmelse om Lægens Indberetnings- og Anmeldelsespligt overfor de offentlige Sundhedsmyndigheder, ganske svarende til § 4 i Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse af 23. Juni 1932.

I § 11 findes en ny Bestemmelse, hvorefter en Læge, der i sin Virksomhed kommer til Kundskab om, at en Person lider af saadanne Sygdomme eller Mangler i legemlig eller sjælelig Henseende, at han efter de Forhold, hvorunder han lever eller arbejder, udsætter andres Liv eller Helbred for nærliggende Fare (f. Eks. en Lokomotivfører eller en Chauffør), skal søge Faren afbødt ved Henvendelse til vedkommende selv, om fornødent ved Henvendelse til paagældende Embedslæge eller Sundhedsstyrelsen. Under Udvalgsbehandlingen i Folketinget blev Bestemmelsen ændret derhen, at Anmeldelsen kunde ske saavel til vedkommende Embedslæge som til Sundhedsstyrelsen.

Ifølge § 13 (nu § 12) i det oprindelige Lovforslag kunde Indenrigsministeren give nærmere Regler for, at Læger skulde føre ordnede Optegnelser over Dele af deres Virksomhed af Hensyn til den dem paahvilende Indberetnings- og Oplysningspligt, ligesom Ministeren kunde paalægge Speciallæger, Sygehuse og Klinikker at føre ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge. Under Behandlingen i Folketinget blev Paragraffen ændret derhen, at Ministeren skal give nærmere Regler for Lægernes Førelse af saadanne ordnede Optegnelser, ligesom det gøres til en Pligt for Speciallæger, Sygehuse, Klinikker o. lign. at føre ordnede Optegnelser over deres Behandling af syge m. m. Indenrigsministeren skal fastsætte Regler for, i hvilket Omfang saadanne Optegnelser skal føres af praktiserende Læger. Optegnelserne skal bevares i mindst 10 Aar.

Kapitel III omhandler Lægevirksomhed i Forhold til det offentlige.

I § 14 (nu § 13) i det i Folketinget fremsatte Forslag var optaget Bestemmelse om, at kun autoriserede Læger maatte ansættes i statslige og kommunale Læge-

stillinger, samt at der forinden Besættelse af Stillinger som ledende Læge ved Statens Sygehuse — med Undtagelse af Rigshospitalet —, ved Kommunernes Sygehuse samt ved private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, skal indhentes en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen om, hvilke Ansøgere der er kvalificerede til Stillingen. I øvrigt bestemtes det, at kun autoriserede Læger er berettigede til at udøve den Lægevirksomhed, som udkræves ifølge Forsikrings- og Forsørgelseslovene og Lovgivningen i øvrigt.

Under Udvalgsbehandlingen i Folketinget udgik Bestemmelsen om, at Sundhedsstyrelsen skulde udtale sig om Ansøgere til ledende Lægestillinger, for saa vidt det drejer sig om saadanne Stillinger i Kommunernes Tjeneste.

Desuden optoges der i Paragraffen forskellige ret betydelige Tilføjelser.

Saaledes blev der som nyt 3die Stykke indsat en Bestemmelse om, at Aftaler eller Overenskomster, der tilsigter at hindre, at kommunale og statslige Lægestillinger samt Stillinger som ledende Læge ved private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, søges af Læger, der ikke er Medlemmer af bestemte Foreninger eller Sammenslutninger — at saadanne Aftaler er ugyldige og ikke kan tillægges Retsvirkning, naar vedkommende Læge af Sundhedsstyrelsen i øvrigt anses for kvalificeret.

Der optoges endvidere som nyt 4de Stykke en Bestemmelse, hvorefter Indenrigsministeren, naar en Sygekassebestyrelse indsender Klage over, at en Læge misbruger sin Stilling som Sygekasselæge, lader foretage en Undersøgelse og træffer Bestemmelse om, hvad der i fornødent Fald vil være at foretage.

Endvidere indsattes en Bestemmelse, der siger: Saafremt en Læge udelukkes fra Sygekassepraksis paa Grund af Aftaler eller Overenskomster, der tager Sigte paa at gøre Retten til saadan Praksis afhængig af Medlemsskab af en faglig Sammenslutning af Læger, kan den paagældende Læge forelægge Sagen for Indenrigsministeren, som derpaa efter Samraad med Socialministeren træffer Afgørelse i Sagen.

Endelig er der som nyt Stykke optaget en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren, naar en mellem Læger og offentlige Myndigheder opstaaet Konflikt medfører Fare for, at der sker væsentlig Indskrænkning i Befolkningens Adgang til Lægehjælp, henviser Sagen til Statens Forligsmand i Arbejds-